

ค่านิยมและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา Values and Needs for Furthering Education of MattayomSuksa 6 Students in Institute of Physical Education

ไกรสิทธิ์ มานะศรีสุริย
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 6,280 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling Techniques) ในจังหวัดต่างๆ 51 จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ 17 วิทยาเขตทั่วประเทศ จำนวน 51 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีค่านิยมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐร้อยละ 81.42 รองลงมามหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยละ 10.59 และมีค่านิยมในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาเพียงร้อยละ 4.05 ซึ่งต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยมีเหตุผลในการเลือกสถานศึกษาในการศึกษาต่อคือเลือกเรียนตามผู้ปกครองร้อยละ 27.50 2) นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาน้อยเพียงร้อยละ 5.72 เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนเพราะหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ ไม่หลากหลาย ไม่เป็นที่สนใจ ไม่ทราบว่าสถาบันเปิดหลักสูตรอะไรบ้าง นอกจากนี้ จบแล้วหางานยาก ไม่ชอบ ไม่ถนัดกีฬา ไม่อยากเรียน ไม่สนใจกีฬา ไม่เป็นที่นิยม ไม่รู้ข้อมูลสถาบันการพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อในโปรแกรมวิชาคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

Abstract

This research aimed to study the values and needs for furthering education of Mattayom Suksa 6 students in Institute of Physical Education. 6,280 of Mattayom Suksa 6 students who were studying in the second semester of 2009 cademic year were the sample group of this research through Multi-Stage Random Sampling Techniques from 51 provinces, 51 secondary schools which were in the responsible area of 17 Campuses of Institute of Physical Education. The research instrument was self-constructed questionnaire. For data

analysis, frequency and percentage were used.

The results of this study revealed that 1) The most students had values for furthering education in higher education, especially Public Universities 81.42% and Rajabhat Universities 10.59% while their values for furthering education in Institute of Physical Education were only 4.05% which was lower than any other Universities. The reason mostly cited by those who chose the university to continue their study was done according to their parent's decisions 27.50%. 2) Less students needed to further study in Institute of Physical Education 5.72%. The reasons mostly cited by those who chose not to continue their study here were due to the curriculum which did not serve their needs, was not versatile, and was not interesting. Also, they did not know what curriculum the institute opened for student admission. In addition, they found that it was less opportunity for the graduates to seek for a job, they did not like sports, they were not good at playing sports, they did not want to study, they were not interested in sports, they considered it was not popular, and they did not know any I.P.E. information. As for those who needed to go on an academic track in Institute of Physical Education preferred Physical Education Program in the Faculty of Education to Sports Science Program in the Faculty of Sports and Health Science, as their first and second choices.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาค่านิยมและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 6,280 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling Techniques) ในจังหวัดต่างๆ 51 จังหวัด ที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ 17 วิทยาเขตทั่วประเทศ จำนวน 51 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีค่านิยมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

ร้อยละ 81.42 รองลงมามหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยละ 10.59 และมีค่านิยมในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาเพียงร้อยละ 4.05 ซึ่งต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยมีเหตุผลในการเลือกสถานศึกษาในการศึกษาต่อคือ เลือกเรียนตามผู้ปกครองร้อยละ 27.50 2) นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาน้อยเพียงร้อยละ 5.72 เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนเพราะหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ ไม่หลากหลาย ไม่เป็นที่สนใจ ไม่ทราบว่าสถาบันเปิดหลักสูตรอะไรบ้าง นอกจากนี้ จบแล้วหางานยาก ไม่ชอบ ไม่ถนัดกีฬา ไม่อยากเรียน ไม่สนใจกีฬา ไม่เป็นที่นิยม ไม่รู้ข้อมูลสถาบันการพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อในโปรแกรมวิชาคณะศึกษา

ศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือโปรแกรมวิชาคณะ
วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

1. บทนำ

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีแถลงต่อ
รัฐสภา รัฐบาลจะส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาส
ให้เยาวชนได้พัฒนาทักษะทางด้านกีฬาสู่ความเป็น
เลิศ ที่จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ สร้างนิสัยรัก
การกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อ หลีก
เลี่ยงการหมกมุ่นและมั่วสุมกับสิ่งอบายมุขและ
ยาเสพติด รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมี
โอกาสออกกำลังกายโดย การเล่นกีฬาเพื่อสร้าง
เสริมสุขภาพและพละานามัยที่ดีและคณะรัฐมนตรี
ได้มีมติเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2547 เห็นชอบในการ
ดำเนินงานพัฒนากีฬาของชาติ เพื่อให้มีการส่งเสริม
การเล่นกีฬาในทุกมิติและทุก ๆ ด้านอย่างครบวงจร
ยกระดับมาตรฐานการกีฬาของไทยมุ่งสู่การเป็นเลิศ
ในการแข่งขัน และเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม
สุขภาพพละานามัยของประชาชนไทย และได้จัดให้มี
การประชุมเชิงปฏิบัติการ Road Map พัฒนากีฬาชาติ
เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2547 ณ โรงแรมเรดิสัน
กรุงเทพมหานคร โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่วมกัน
ในการที่ จะจัดทำยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ
(พ.ศ. 2548-2551) ขึ้น เพื่อเป็นกรอบแนวทางการ
พัฒนากีฬาของชาติ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ
เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา รัฐบาลได้ตั้ง
หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการพลศึกษาของชาติ
คือ กรมพลศึกษา เพื่อจัดการพลศึกษาในสถานศึกษา
จัดความพร้อมในการผลิตครูพลศึกษา การบริหาร
งาน การจัดสถานที่และอุปกรณ์ เพื่อใช้เรียน ฝึกหัด
และการจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับ นักเรียน นิสิต

นักศึกษา เยาวชน ประชาชนในประเทศและระหว่าง
ประเทศ รัฐบาลพยายามส่งเสริมการพลศึกษาเพื่อ
พัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีพละานามัยที่ แข็ง
แรงสมบูรณ์ อันเป็นผลไปสู่การพัฒนาประเทศทาง
ด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง สังคมและ
วัฒนธรรม แสดงว่าการพลศึกษาของชาติได้รับการ
พัฒนามาเป็นลำดับ ผู้บริหารประเทศได้พยายาม
แก้ไข้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ โดยใช้การพลศึกษา
เป็นสื่อในการพัฒนาเยาวชนและประชาชนในชาติ
ให้มากที่สุด (อุทธรณ์ ปิตพัยนัต. 2517 : บทคัดย่อ
อ้างถึงใน กรมพลศึกษา. 2545 : 2) นาวาโทหลวง
ศุภชลาศัย ร.น. ได้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรม
พลศึกษา ได้คิดประดิษฐ์ห่วงไขว้ 3 ห่วง ประดิษฐ์ฐาน
อยู่ใต้รูปพระพลบดี ซึ่งได้แก่ ห่วงสีขาวแทนพุทธิศึกษา
ห่วงสีเหลืองแทนจริยศึกษา และห่วงสีเขียวแทน
พลศึกษา มีความหมายโดยนัยว่า บุคคลจะมีร่างกาย
สมบูรณ์ แข็งแรง และก่อประโยชน์ให้กับชาติบ้าน
เมืองได้แท้จริงนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่าง
ความรู้ ความประพฤติ และพละานามัย ห่วงทั้งทั้ง
3 ดังกล่าวได้วางทับกันอยู่นั่นเอง พ.ศ. 2482 โรงเรียน
พลศึกษากลาง พ.ศ. 2490 เป็นโรงเรียนฝึกหัดครู
พลศึกษา พ.ศ.2498 จัดตั้งเป็นวิทยาลัยพลศึกษา
พ.ศ. 2513 เป็นวิทยาลัยวิชาการพลศึกษา พ.ศ.
2514 เริ่มขยายวิทยาลัยพลศึกษาลงสู่พื้นที่ในภูมิ
ภาค ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ มหาสารคาม
ยะลา ชลบุรี อุดรธานี อ่างทอง ชุมพร สุพรรณบุรี
สุโขทัย กระบี่ ศรีสะเกษ สมุทรสาคร กรุงเทพ ลำปาง
ชัยภูมิ ตรัง และเพชรบูรณ์ กรมพลศึกษา (2545 :
3-8) พ.ศ. 2548 ให้วิทยาลัยพลศึกษา ที่จัดตั้งตาม
ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการเป็นวิทยาเขตของ
สถาบันพลศึกษา เป็นนิติบุคคลในสังกัดกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา ภารกิจหลักของสถาบัน

พลศึกษา ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ในมาตรา 7 ได้กล่าวไว้ว่า ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านอื่นที่เกี่ยวข้องมีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการ ให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬา สถาบันพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้ทางกฎหมาย เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 ได้กำหนดหลักสูตร สาขาโปรแกรมวิชา คือ คณะศึกษาศาสตร์ 3 วิชา 4 โปรแกรมวิชา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ 3 วิชา 6 โปรแกรมวิชา และคณะศิลปศาสตร์ 3 สาขา 6 โปรแกรมวิชา สถาบันการพลศึกษา (2548 : 1)

เนื่องจากสถาบันการพลศึกษา อันประกอบด้วยสถาบัน พลศึกษาวิทยาเขต 17 วิทยาเขต เป็นสถาบันแห่งหนึ่งที่ทำให้บริการการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ให้แก่นักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 4 สายสามัญ และอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า อนึ่ง มักจะพบว่านักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 4 สายสามัญ และอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่ากลุ่มเป้าหมาย มุ่งเน้นที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยมากกว่าสถาบันการพลศึกษา ทำให้นักศึกษาไม่ค่อยสนใจที่จะสมัครเข้าศึกษาต่อจะเห็นได้จากข้อมูล นักศึกษาที่เข้าเรียนลดน้อยลงรายละเอียด ดังนี้

วิทยาเขต	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา				
	2548	2549	2550	2551	2552
กระบี่	169	147	167	223	195
กรุงเทพฯ	201	173	179	205	226
ชลบุรี	258	166	124	129	134
ชัยภูมิ	127	88	98	129	151

ชุมพร	134	92	47	66	110
เชียงใหม่	398	293	237	293	293
ตรัง	198	107	129	157	165
เพชรบูรณ์	88	40	48	85	139
มหาสารคาม	246	170	176	170	244
ยะลา	443	453	285	416	516
ลำปาง	124	65	63	112	116
ศรีสะเกษ	173	73	227	120	182
สมุทรสาคร	105	109	63	150	155
สุโขทัย	337	189	236	287	307
สุพรรณบุรี	519	271	335	275	308
อ่างทอง	198	113	110	108	96
อุดรธานี	71	60	98	166	183
รวมทั้งสิ้น	3,789	2,609	2,622	3,091	3,520

(ข้อมูลจากกองนโยบายและแผนสถาบันการพลศึกษา. 2552)

ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค่านิยมและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา 17

วิทยาเขต เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการแนะแนวการศึกษาต่อและเพื่อให้ นักศึกษาสามารถประสบผลสำเร็จตามศักยภาพของตน ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพในการดำรงชีวิตที่ดีได้ ซึ่งสถาบันจะได้ข้อมูลในการวางแผนยุทธศาสตร์การศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในท้องถิ่น และศักยภาพของสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้น ปีที่ 6 ในการศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 308,147 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling Technique) ใช้ข้อมูลจำนวนนักเรียนเป็นฐานในการสุ่ม คือ โรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนตั้งแต่ 750 คนลงมา โรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนตั้งแต่ 751-1,500 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ นักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยในครั้งนี้ มีแบบสอบถามสำหรับในการรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ก. พื้นฐานและความสามารถของผู้เรียน
- ข. พื้นฐานทางครอบครัว (Family Background)

ตอนที่ 2 ค่านิยมของผู้เรียน

- ก. ค่านิยมที่มีต่อสถาบันการศึกษาอื่นๆ
- ข. ค่านิยมที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา

3.4 ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม
การสร้างแบบสอบถามฉบับที่ 1-4 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. จากข้อมูลของการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ จึงดำเนินการสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 7 ท่าน คือ รศ.ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน ดร.ไวพจน์ จันทร์เสม ดร.ไสว สดใส ดร.กิตติพงษ์ โพธิมุ ดร.สืบสาย บุญวีรบุตร ดร.ศุภล อริยสัจสีสกุล และนายสมโภชน์ หลักฐาน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสิริเกศน์น้อมเกล้า อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 50 คน

4. ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

นำข้อมูลที่สมบูรณ์ไปประมวลผลทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์โดยการแจกแจง ความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลความคิดเห็นอื่นๆ แบบปลายเปิด จัดหมวดหมู่แบบความเรียง ตามลำดับ

4. ผลการวิจัย

ในการศึกษาค่านิยมและความต้องการของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปี 6 ในการศึกษาต่อ สถาบันการพลศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนเพศหญิง มากที่สุด ร้อยละ 63.66 รองลงมาเป็นนักเรียน เพศชาย ร้อยละ 36.34 อายุของนักเรียนที่ตอบแบบ สอบถาม อายุ 17 ปี ร้อยละ 51.78 นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเหนือ มากที่สุด ร้อยละ 27.33 รองลงมาเป็น ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ 1,444 คน คิดเป็นร้อยละ 22.99 นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ในสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและ พลศึกษา เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 58.74 รองลงมาวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ร้อยละ 44.70 นักเรียน ชอบและต้องการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ ร้อยละ 41.19 รองลงมากลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ร้อยละ 38.34 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ ระหว่าง 2.51-3.00

ในด้านพื้นฐานทางครอบครัว พบว่า นักเรียน เดินทางมาเรียนโดยรถจักรยานยนต์ มากที่สุด ร้อย ละ 43.30 อาชีพของบิดาของนักเรียนเป็นเกษตรกร มากที่สุด ร้อยละ 37.98 อาชีพของมารดาของ

นักเรียนเป็นเกษตรกร มากที่สุด ร้อยละ 38.15 การ ศึกษาของบิดาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ร้อยละ 54.70 การศึกษาของมารดาของนักเรียน อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 61.19 รายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนอยู่ใน ระดับ 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 42.45 บิดา มารดาหรือผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 59.19 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เอาใจใส่และสนับสนุนการเรียนของ นักเรียน ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 55.32 ค่าเล่าเรียนของนักเรียนอยู่ในความรับผิดชอบ ของบิดา-มารดา ร้อยละ 91.70

ในด้านค่านิยมที่มีต่อสถาบันการศึกษาอื่น พบว่า นักเรียนมีค่านิยมหรือเห็นคุณค่าของการ ศึกษาต่อในระดับมาก ร้อยละ 80.89 รองลงมา ไม่แน่ใจ ร้อยละ 15.92 นักเรียนมีค่านิยมในการ ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาอันดับ 1 คือมหาวิทยาลัย ของรัฐ ร้อยละ 81.42 รองลงมา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยละ 10.59 โดยมีเหตุผลในการเลือกสถานศึกษา ในการศึกษาต่อ อันดับ 1 เลือกเรียนตามผู้ปกครอง ร้อยละ 27.50 รองลงมา มีสวัสดิการที่ดี ร้อยละ 22.80

ในด้านค่านิยมที่มีต่อสถาบันการพลศึกษา พบว่า นักเรียนมีความชื่นชอบต่อสถาบันการ พลศึกษาในระดับปานกลาง ร้อยละ 49.22 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 34.76 นักเรียนมีความสนใจ ที่ จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 49.24 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 31.72 นักเรียนมีความเห็นว่าเมื่อเข้าศึกษา ในสถาบันการพลศึกษาแล้ว สามารถทำให้ผู้เรียน มีความเป็นเลิศทางทักษะทางการกีฬา ได้ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 44.51 รองลงมา ระดับน้อย

ร้อยละ 43.93 สถาบันการพลศึกษาได้จัดให้มีทางเลือกการศึกษาที่หลากหลายตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียนในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.54 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 41.31 นักเรียนมีความชื่นชอบในบรรยากาศ อาคาร สถานที่สื่อและอุปกรณ์ที่นำศึกษาในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.27 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 40.18 สถาบันการพลศึกษาเป็น ที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปและหน่วยงานภายนอกในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.29 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 43.39 นักเรียนที่ศึกษาในสถาบันการพลศึกษามีศักยภาพและความสามารถ เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.53 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 35.99 นักเรียนมีความมั่นใจในสถาบัน อาจารย์ สื่อการเรียนการสอน และสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.24 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 44.96 เมื่อสำเร็จจากสถาบันการพลศึกษาแล้วสามารถสร้างรายได้ อาชีพ และธุรกิจให้กับตนเองและครอบครัวได้ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 49.54 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 37.95 เมื่อสำเร็จจากสถาบันการพลศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้มาก เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบัน การศึกษาอื่นในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.45 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 28.79 เมื่อสำเร็จจากสถาบันการพลศึกษาแล้วสามารถปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.51 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 39.14

ในด้านความต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา พบว่า นักเรียนไม่ต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษา ร้อยละ 70.30 รองลงมา ไม่แน่ใจ ร้อยละ 23.98 ต้องการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาเพียงร้อยละ 5.72 เท่านั้น เฉพาะ

นักเรียน

ที่เลือกต้องการศึกษาต่อและไม่แน่ใจ ตอบว่าได้ทราบข้อมูลจากสถาบันการพลศึกษาที่เปิดสอนตามวิทยาเขตต่างๆ จากโรงเรียน/ ครูแนะแนว ร้อยละ 78.87 รองลงมา จากวิทยุ/ทีวี/หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 6.33 นักเรียนที่เลือกโปรแกรมวิชาของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพต้องการศึกษาในโปรแกรมวิชาธุรกิจสุขภาพ เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 33.07 โปรแกรมวิชาบริหารนันทนาการ อันดับ 2 ร้อยละ 27.56 นักเรียนที่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาของคณะศิลปศาสตร์ ต้องการศึกษาในโปรแกรมวิชาธุรกิจสุขภาพ เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 33.07 โปรแกรมวิชาบริหารนันทนาการ อันดับ 2 ร้อยละ 27.56 นักเรียนที่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาของคณะศึกษาศาสตร์ต้องการศึกษาในโปรแกรมวิชาพลศึกษาสำหรับคนพิการ เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 80.49 โปรแกรมวิชาสุขศึกษา อันดับ 2 ร้อยละ 10.18 ส่วนโปรแกรมวิชาพลศึกษา อันดับ 3 ร้อยละ 6.53

การเลือกเรียนโปรแกรมวิชา ฯ นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เลือกเรียนในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.21 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 31.37 นักเรียนต้องการศึกษาต่อที่สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ มากที่สุด ร้อยละ 37.90 รองลงมา วิทยาเขตเชียงใหม่ ร้อยละ 18.06 ค่าใช้จ่าย ในการศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษามีความเหมาะสมกับสถานภาพทาง การเงินและฐานะทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.42 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 26.07 การศึกษาต่อสถาบันการ พลศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.41 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 43.72 นักเรียนที่

เลือกเรียนสถาบันการพลศึกษาต้องการความรู้ ชื่อเสียงเกียรติยศ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะทางวิชาการหรือทักษะ ทางด้านกีฬา อยู่ใน ระดับปานกลาง ร้อยละ 45.82 รองลงมา ระดับน้อย ร้อยละ 39.91 โปรแกรมวิชาที่ต้องการเรียนในหลัก สูตรสถาบันการพลศึกษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ การทำงานและชีวิตประจำวันได้ ในระดับน้อย ร้อยละ 44.42 รองลงมา ระดับปานกลาง ร้อยละ 44.26 เหตุผลที่นักเรียน ส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาเพราะว่า หลักสูตร ที่เปิดไม่ตรงกับความต้องการ ไม่ทราบสถาบันเปิด หลักสูตรอะไรบ้าง จบแล้วหางานยาก และนักเรียน ส่วนใหญ่ที่ ตอบแบบสอบถามทั้งหมดได้แสดง ความรู้สึกส่วนตัวถึงเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อใน สถาบันการพลศึกษาดังนี้ ไม่ชอบ ไม่ถนัดกีฬา ไม่อยากเรียน ไม่สนใจกีฬา ไม่เป็นที่นิยม ไม่รู้ข้อมูล สถาบันการพลศึกษา ไม่รู้จักสถาบันการพลศึกษา

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสถาบันการพลศึกษาควรจะดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายส่งเสริม การกีฬาและสุขภาพให้เป็นรูปธรรม กำหนด เป้าหมายให้เป็นมหาวิทยาลัยการพลศึกษาและกีฬา แห่งชาติ เพื่อเพิ่มผลผลิตนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ กำหนดเป้าหมายจะต้องได้รับ เหรียญรางวัลใน การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย อย่างน้อยจะต้องอยู่ในระดับที่สาม เป็นต้น

2. สถาบันการพลศึกษาต้องปรับปรุง มาตรฐานประชาสัมพันธ์สถาบันเชิงรุกในทุก ๆ ด้าน ทั้งในจังหวัดและพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาเขต

นั้นๆ เพื่อให้กลุ่มพื้นที่ของกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย โดยใช้หลายๆ วิธี ประชาสัมพันธ์ทุกๆสื่อ เช่น วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรือสื่อเฉพาะใน เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ ขนาดใหญ่สี่มุมเมืองให้เห็นชัดเจนตลอดเวลา ให้เป็นที่ น่าสนใจ สอดคล้องจากผลการวิจัยว่านักเรียนไม่ ทราบว่าสถาบันเปิดหลักสูตรอะไรบ้าง โดยการ แนะนำกิจกรรมต่างๆ ของสถาบัน เช่น ความสำเร็จ ของนักกีฬา หลักสูตรที่เปิดยังไม่เป็นที่รู้จัก เป็นต้น จัดทำโครงการแนะแนวโดยพี่รุ่นน้อง หรือโรงเรียน ในเครือข่าย

3. เปิดหลักสูตรที่หลากหลายเป็นที่สนใจ นิยม และ มีความต้องการของผู้เรียนในระดับท้องถิ่น นอกเหนือจากหลักสูตร ที่เปิดในปัจจุบัน และ หลักสูตรเฉพาะทาง เช่น ผู้ฝึกสอนกีฬากอล์ฟ ผู้ฝึกสอนกีฬาเทนนิส หรือผู้ฝึกสอนชนิดกีฬาต่าง ๆ ผู้ตัดสินกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ ที่สมาคมกีฬาและสหพันธ์กีฬานานาชาติรับรอง รวมไปถึงบุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกีฬาเพื่อสุขภาพ นันทนาการ และพลศึกษาสำหรับคนพิการ

4. สร้างภาพลักษณ์ ใหม่ (Brand) ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น เมื่อสำเร็จการศึกษาจาก หลักสูตรทางด้านกีฬาจะต้องได้รับรองมาตรฐาน จากสมาคมกีฬาของไทยหรือนานาชาติ

5. พัฒนาคุณภาพของบุคลากรให้มี ศักยภาพ เชี่ยวชาญ ทุกสาขา โดยสนับสนุน งบประมาณให้ศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไป และศึกษา ฐานอบรมหลักสูตรให้ทันสมัย และปรับปรุง คุณภาพนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาให้ทำงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สังคมต้องการทุกระดับ จัดกองทุน สวัสดิการที่ดีกว่าให้เหมาะสมกับสังคม

ยุคปัจจุบัน

6. ปรับปรุงสถานที่สิ่งก่อสร้าง ภูมิทัศน์ เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องมืออุปกรณ์ การเรียน การฝึกและพร้อมให้บริการที่ทันสมัย มีมาตรฐานดีกว่าสถาบันอื่น เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ กีฬา สนามกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการอื่น ๆ เป็นต้น

7. ปรับปรุงด้านการบริการให้สะดวกและรวดเร็ว จัดเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมมีความชำนาญ การพร้อมปฏิบัติงาน ทั้งบุคลากรรูปร่างหน้าตาให้เกิดความพึงพอใจและประทับใจแก่ผู้มาติดต่อ หรือมารับบริการ

8. สร้างเครือข่ายไปยังจังหวัด อำเภอ โรงเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของวิทยาเขต โดยมีบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา จากสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำแนะนำ ร่วมกับบุคลากรในท้องถิ่น ฝึกสอนประจำศูนย์เครือข่าย มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการ กีฬาและสุขภาพ เพื่อเป้าหมายส่งเสริมให้นักเรียน เข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษามากขึ้น

6. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายสมพงษ์ ชาติะวิทย์ อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา นายเฉลิมพงษ์ เฉลิมชิต รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตศรีสะเกษ นายประกิต หงส์แสนยาธรรม รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจันทร์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมาชิกโต รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย ให้ความกรุณา เป็นที่ปรึกษางานวิจัยและเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ฝ่ายแนะแนว อาจารย์ที่ควบคุมในการตอบแบบสอบถาม และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั่วประเทศที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล และร่วมมือด้วยดีจนทำให้งานวิจัยเล่มนี้ เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

บรรณานุกรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. ชุดการเรียนรู้วิชาโลกของคนอาชีพ : การตัดสินใจเลือกอาชีพ.

กรุงเทพฯ : ศิลปการพิมพ์ครุสภา. 2538.

จุมพล หนิมพานิช. องค์การและการจัดการ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2543

บำรุง ปานสุนทร. การศึกษาคำนิยมไทยของผู้ปกครองนักเรียนในกรุงเทพมหานคร. 2537. (อิตสำเนา)

ทวี ศันสนียพันธ์. การศึกษาสภาพการประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

ขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 11

จังหวัดนครราชสีมา. 2539.

ทิพย์มาศ ทองมณี. ปัจจัยการเลือกเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดกรมศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2530.

- ธีระ ชัยยุทธยรรยง และคณะ. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพกับกิจกรรมพิจารณาสร้างเสริม ค่านิยมที่มีต่อระดับการพัฒนา ค่านิยมและเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์. 2539. (อัครสำเนา)
- นิภา เมธาวีชัย และคณะ. ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2545.
- บรรจบ เนียมมณี. หน้าที่นักบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช. 2523.
- พลศึกษา, กรม. ประวัติวิทยาลัยพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2545.
- สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. ความต้องการกำลังคนและความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของท้องถิ่น. เชียงใหม่ : สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. 2543.
- สมชาย วงศ์เกษม และคณะ. การศึกษาความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในท้องถิ่นช่วงปี พ.ศ.2545 – 2549. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2545.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2517.
- สุภาวดี บุญญวงศ์. เอกสารคำสอนอาชีพศึกษาเบื้องต้น. สงขลา. 2528. (อัครสำเนา)
- สถาบันพลศึกษา. คู่มือการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรสถาบันพลศึกษา พ.ศ.2548. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). 2548.
- สถาบันการพลศึกษา. สถิติจำนวนนักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผนสถาบันการพลศึกษา 2552.
- สุปรียา สิทธิกุล. การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, 2547.
- สุมาลี งามสมบัติ. ความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2543. เพชรบุรี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, 2543.
- วิจัยทางการศึกษา, กอง กรมวิชาการ. รายงานการวิจัยเรื่องวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมและค่านิยมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความดี และความสุขของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : กองวิจัย การศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. ศึกษาบทบาทครู อาจารย์ ในการปลูกฝังค่านิยมเชิงจริยธรรมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี. 2538.
- Peter Edwin F. Factors which Contribute to youth's Vocational Choices. Journal of Applied Psychology, 1981.